

Παναγιώτης Μαυροειδής

Μπορούν να βρεθούν επιχειρήματα έτσι ώστε να δικαιολογηθεί μια χαρά ότι τα σύνορα της Ελλάδας με οποιαδήποτε γειτονική χώρα θα μπορούσαν θεωρητικά να είναι κάπως διαφορετικά.

Γνωρίζουμε ότι διαμορφώθηκαν ως **αποτέλεσμα πολέμων**, όχι μόνο τοπικών αλλά και παγκόσμιων. Έχει χυθεί πολύ μελάνι και ακόμη περισσότερο αίμα για αυτή τη χάραξη.

Ο κοινός νους λέει ότι η **επαναχάραξη των συνόρων**, ειδικά στα Βαλκάνια τουλάχιστον στην καπιταλιστική εποχή που ζούμε, δεν μπορεί παρά να οδηγήσει σε ποταμούς αίματος και δακρύων, μαζί και εθνοκαθάρσεων και κατοχών.

Ποιος ανόητος τυχοδιώκτης θα έθετε θέμα συνόρων στη στεριά ή στη θάλασσα;

Ούτε καν οι κατά καιρούς αστικές κυβερνήσεις της Δεξιάς, τότε που ο Βορράς ανήκε στο λεγόμενο υπαρκτό σοσιαλισμό.

Η ανακίνηση του θέματος της επέκτασης της **αιγιαλίτιδας ζώνης** από την κυβέρνηση **ΣΥΡΙΖΑ**, αποτελεί ξεκάθαρα επικίνδυνη και τυχοδιωκτική ενέργεια.

Ασφαλώς η κίνηση αυτή **συμφέρει στις ΗΠΑ** που θέλουν να δοκιμάσουν τις αντοχές της Τουρκίας ή /και να την «κοντύνουν», ώστε να τη συνετίσουν και να τη φέρουν πάλι στο μαντρί.

Σίγουρα, **συμφέρει το αντιδραστικό καθεστώς Ερντογάν** που διψά για μια πολεμική ενέργεια, ώστε αφενός να εμπεδώσει το καθεστώς τρόμου στο εσωτερικό και αφετέρου να εκβιάσει πολεμικά να μπουκ στο τραπέζι πολιτικές απαιτήσεις για τη συμμετοχή της Τουρκίας στην εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο.

Προφανώς, οι παλικαρισμοί για τα 12 μίλια **βολεύουν την ελληνική αστική τάξη και τις κυβερνήσεις** της, ώστε να ταΐζεται εθνικιστικό σανό ο άνεργος, ο απολυμένος και όχι μόνο. Οπωσδήποτε, αυτό το πεδίο είναι το καλύτερο για να κάνουν πάρτι οι στρατόκαυλοι και οι φασίστες.

Όμως στο τέλος τέλος, όλα αυτά σημαίνουν πόλεμο, αίμα, ταπείνωση και ήττα για την εργαζόμενη πλειοψηφία στην Ελλάδα. Σημαίνει αλληλοσφαγή των λαών.

Για ποιο λόγο;

Για ποιο λόγο θα γινόταν καλύτερη η ζωή με χωρικά ύδατα στα 12 μίλια αντί για τα 6;
Χωρίς μισόλογα λοιπόν. Απλά, ρητά, με σαφήνεια: **Όχι στο παιχνίδι πολεμικής φωτιάς!**

Η κομμουνιστική Αριστερά, επιθετικά πρέπει να προβάλλει τη μοναδική ρεαλιστική και φιλειρηνική προοπτική για τους λαούς που περνάει μέσα από την **εναντίωση σε κάθε ενέργεια που στοχεύει στην αλλαγή του σημερινού status quo στα σύνορα, σε στεριά και θάλασσα.**

Αν και η Αριστερά πιπιλίζει την καραμέλα του «δικαιώματος επέκτασης» και παριστάνει τον παντογνώστη δικηγόρο των Διεθνών Συνθηκών που διαβάζονται κατά το δοκούν, τότε ακριβώς, ο κίνδυνος του πολέμου έρχεται πολύ περισσότερο κοντά.

Και εδώ οι ευθύνες είναι τεράστιες!

Πηγή: ΠΡΙΝ